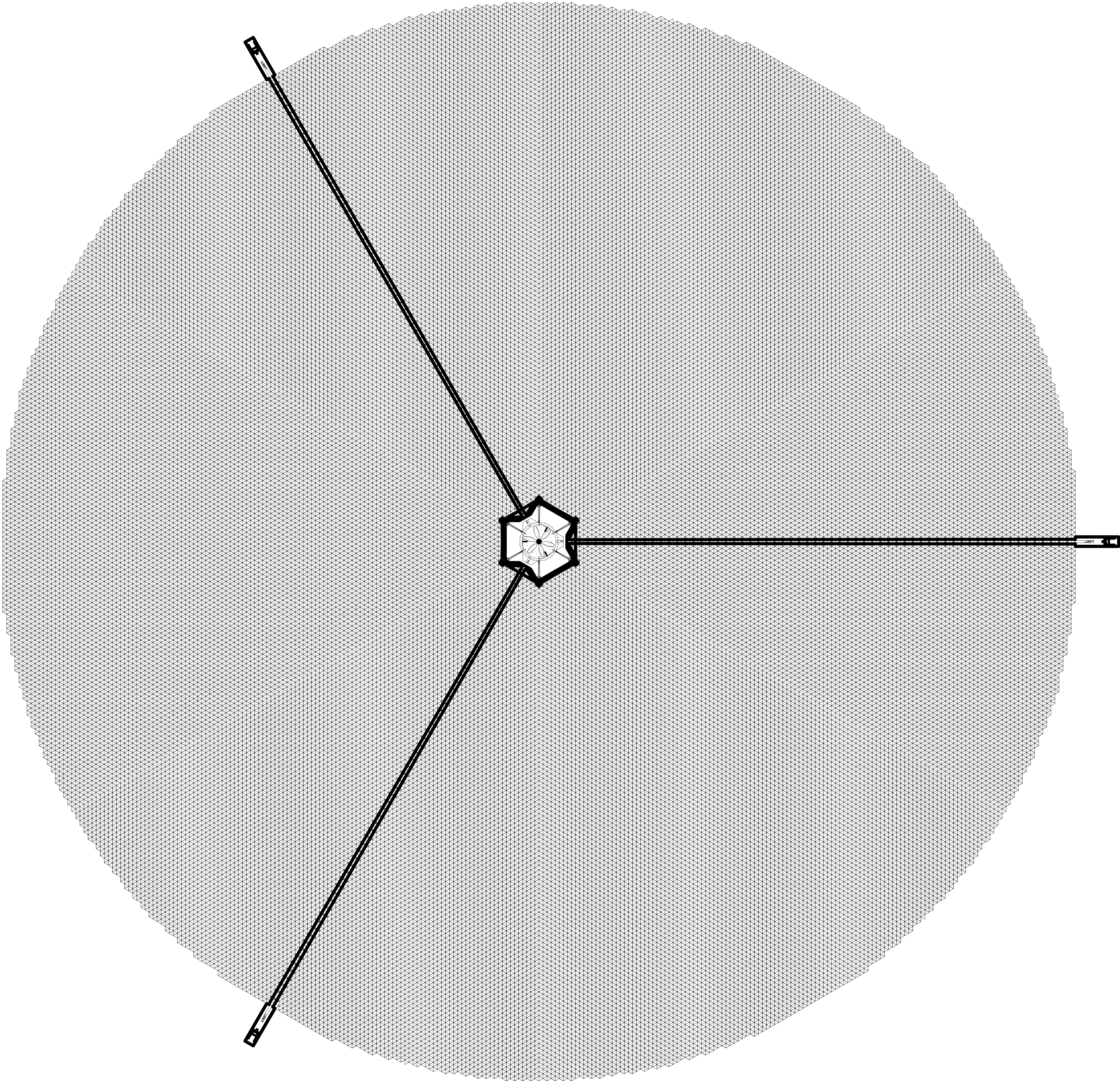

Turbine Tower

Oáza z kovu a skla uprostřed pouště. Celý koncept je výdobytkem technologie a pasivní energetiky, oltář jak industrialismu, tak i ekologie. Nadechuje se skrz rozsáhlý kolektor a osamoceně vydechuje v závratných výškách. Turbine Tower je dýchací soustava schopna zásobovat celá města.

Elektrárna funguje na principu termodynamických zákonů. Vzduch se, dopadem skleníkového efektu, postupně ohřívá v kolektoru. S rostoucí teplotou nabývá na síle. Vzniká proud, jenž směřuje k centru kolektoru. Tím je komín, jenž pak tvoří duté jádro celé věže. Při své největší síle proud roztáčí turbínu, a to ve zlomu mezi plošným kolektorem a komínem. Vzduch dále uniká komínem vzhůru.

Celá stavba stojí na šesti mohutných patkách, které jsou s technickými a expresními výtahy zabalené do aerodynamického opláštění v místech kolektoru. Na patkách krom primární konstrukce stojí i šest vzpěr podírající komín z dvouplášťové dutinové skořepiny. Ten společně s primární konstrukcí vytváří systém tube in tube. Primární konstrukce se skládá ze sedmy úrovní. Z primární konstrukce jsou pak skrz sekundární konstrukci vyvěšená technická patra z prostorové příhradoviny. Ty dělí vertikální komunikace, kanalizaci a vzduchotechniku. Jsou také základovou podestou pro šest obytných sekcí. První ze sedmi úrovní je ponechána navázání kolektoru na komín a prostupnosti světla do podzemního parteru. Z obdoby sekundární konstrukce je pak natažený plášť ze skla a ocelových lan

Setkání kolektoru a komína je kvůli plynulosti proudění spojením z dvou aerodynamických stanů z průhledné fólie. Vnitřní stan vytváří honosný vstup do celé budovy. V jeho středu při sloupu podírající stan a turbínu se nachází centrální nádraží. To je hlavní příjezdovou cestou od kraje kolektoru po věž. Na nádraží pak navazují parkoviště. Hlouběji v podzemí jsou pak rozsáhlá technická patra pro zásobování celé stavby a pro elektrárnu samotnou. Z úrovně nádraží lze pak vystoupat k volnému podlaží na jehož extrmitě se nachází tři dvojice eskalátorů, procházející skrz a nad kolektor na mezípodestu odkud je přístupná úniková cesta nad kolektorem. Odtud pak eskalátory pokračují na vyhlídkový ochoz s výtahy zaručující vertikální komunikaci pro zbytek stavby.

Výtahy tedy procházejí šesti následnými sekcemi. První tři jsou zasvěceny kancelářským prostorům s parky zabírající vždy jinou třetinu celého půdorysu. Raritou je první z počátečních sekcí, jejíž park je rozložen dále na celé podlaží. Odkrývá tak komín a funguje s prvními třemi patry jako sekundární parter s komercí a zábavou. Další tři sekce jsou zasvěceny bydlení. To spočívá z šesti budov vytvářející náruče pro šest jednotlivých parků. Ty jsou propojeny průchozím parterem. Byty jsou inspirovány Unité d'habitation od Le Corbusiera jednotlivé chodby jsou propojeny s výtahy skrz navzájem na sebe navazující pavlačité ochozy. Každá chodba je zakončena technickým výtahem. Jak se bytové domy přibližují k technickým podlažím začínají odskakovat od komína. To kvůli rovnoměrnému prosvětlení všech bytů a provzdušnění celé stavby. Zabráni se tak klaustrofobickým pocitům a celý prosto se svou formou přibliží více k klasickému pojetí města než k jedné výškové budově. Střecha je pak rozsáhlou plošinou sloužící jako vyhlídka a přistávací plošina pro vrtulníky.

